

je Jezus Krystus šam, dnj won
šo na mne šmjeje, da mam,
schtož požadam. P.

235.

Weg, mein Herz, mit dem Ged.
Vos: Zion jara stysenje prosy ic.

Šrudne myšlje šduschje dži-
cje, jak by byta šhubena, Bože
šłowo psched šo wšmicje, to
wam druhu wucžbu da, šy ty,
cžlowcje, nepravny, Boh je
nadny, lubosny, šłuscha njew a
šmercž tu tebi, Boh je wujed-
nač cje šebi.

2. Ššy ty jako ludžo drusy
šrjeschnym jedom škazeny, cje
je pschinešł do tej nusy Ha-
dam a had poklaty, derje,
dnj šo wobrocžiš, a šo sašo
poljepschisch, dnj cje wulka
šrudnosž tynšchi, Boh šam twoju
prostwu šłyschi.

3. Boh šchač nima waschnje
lawu, kotryž šebi žada šrwje,
jeho wutroba nam dawu jara
wele šmilnosžje, won šo kaž
nan šadžerži, dnj naš widži
wšhubenštwi, won što šmili,
dnj šmy šhori, je mu žel, dnj
šmercž naš mori.

4. Boh, tak wjernje hač je
žiwny, nochže šmercžje rjeschnika,
ale šo by won był žiwny, a by
wojšchoł šnesboža, won šo jara
šwešeli, dnj šo rjeschnik wobro-
cži, won šej neda šadka rubicž,
nochže šłudnu wotwžu šhubicž.

5. Pastyr nemože tak žadacž
šwoju wotwžu šhubenu, jako

Boh je na naš ladacž, šjara
šwjerneje wutrobu, ach won
žada, šdychuje po tym, kiž šo
šabjene, može dotho na naš
cžakacž, dnj to widžiš, dnr-
bišch šłakacž.

6. Boh niž jeno šwoje dže-
cži šwutrobu tak lubo ma, ale
tež te, kiž wotym šwjecži šu mu
wsate wot cžerta; kotryž šedži
wczjemnosži, a tnych ludži na-
wabi napschecžimo temu Bohu,
kiž šcho može šteptacž šnohu.

7. Šola won pač na naš lada
šajkeje wulkeje lubosžju, won naš
ščitkich ššebi žada na nebesku
hosžinu, šchtuž njek pschudže
pokutnje, a šo rječow wostaji,
wojndže teji rjeschnej wini, we-
šelosž tež Bohu cžini.

8. Šandželjo, te Bože wojška,
kotrychž ššwojeje šlužbi ma, dnj
šo šwali krašnosž bojška, cži
šo jara šwešelja na pokutnym
rjeschniku, Boh ho wosme šlu-
bosžju, jemu šhitke rjechi woda,
do morja je delje poda.

9. Šobiny a morjo žane, haj
tež nicžo na šwjecži nemože
bncž pschirunane Božeje wulkeje
šmilnosži, kotruž won nam bo-
hacžje šhitkim šsjednje wudžje-
li, jeho jara wulka nada šhitkich
šwjeru ššebi žada.

10. Wotpocž moja luba du-
šcha, kiž šy wulkeje šrudnosži, šcžo-
mu tajka štarosž šłuscha? Šchto
cje šrudžba poljepschi? Šwo-
jich rječow romada šo cži jara
wulka šda; ale ta pschi Božeje
nadži mene dnjli nicžo wadži.